

Het Groninger Landschap

Broeden aan de Groninger waddenkust

Al decennia wordt aan de Groninger waddenkust gewerkt aan de ontwikkeling van kleine binnendijkse brakwatergebieden, waar brakke vegetaties weer een kans krijgen en kustvogels een veilige broedplek vinden. Een voorbeeld is de Klutenplas: een terrein van 17 hectare tussen de zeedijk en akkerland, dat in de jaren negentig is omgevormd tot een oase voor diverse broedvogels. Onlangs zijn de omstandigheden voor vogels in de Klutenplas verbeterd. In het kader van het project 'Rust voor Vogels, Ruimte voor Mensen' zijn schelpenstrandjes aangelegd voor plevieren en sterns. Met een gemaal en stuwtjes wordt het waterpeil zo gereguleerd dat de Klutenplas nat genoeg blijft. Uit recent onderzoek in het project 'Wij & Wadvogels' blijkt dat dit

een positief effect heeft op het voedselaanbod voor kluten. Elk jaar weten verschillende kustbroedvogels de Klutenplas te vinden. Ze kunnen er relatief veilig broeden. Om vossen te weren, werd om het terrein een permanent stroomraster geplaatst. Ook zijn de nesten veilig tegen overstromingen, die op de buitendijkse kwelders wel geregeld hun tol eisen. Jaarlijkse inventarisaties laten een sterke toename zien van het aantal broedparen en van het broedsucces van onder andere kluten, kokmeeuwen en sterns. In 2021 zijn in totaal 19 verschillende broedvogelsoorten vastgesteld, waarbij de kluut met 97 broedparen met stip de talrijkste broedvogel was, gevolgd door kokmeeuw (56) en visdief (21). Het succes van de Klutenplas is voor Het Groninger Landschap

reden genoeg om langs de kust meer van dergelijke hotspots te ontwikkelen, om daarmee de leefomstandigheden van kustbroedvogels in het Waddengebied te verbeteren.

Arjan Hendriks
Natuurbeheerder Noord

De Klutenplas. (Foto: Geert Job Sevink)

Brabants Landschap

Herstel van het Kempische heidelandschap

Brabants Landschap herstelt de Regte Heide & Riels Laag en de Rovertsche Heide. Deze gebieden liggen tussen Tilburg en de Belgische grens. Het natuurherstel is gericht op het terugdraaien van de gevolgen van het teveel aan stikstof. Maatregelen variëren van vaker maaien tot de kap van relatief jong naaldbos op de Rovertsche Heide. Dat naaldbos is begin dit jaar gekapt en afgeplagd. Het stond op een paraboolduin en na het plaggen ligt hier een goede basis voor de ontwikkeling van stuifzandheide. Naast maaien, kappen en plaggen wordt op meerdere plekken steenmeel uitgestrooid en worden graslanden geleidelijk verschaald door uitmijning. Soorten die in dit project uitdrukkelijk gevolgd worden zijn de wulp,

de grutto en de kievit. Aan de Belgische kant van de grens vindt eveneens heideherstel plaats. Dit grensoverschrijdende herstelproject is Nardus & Limosa genoemd, naar *Nardus stricta* (borstelgras) en *Limosa limosa* (grutto).

Paraboolduin op de Regte Heide. Dit was een bestaand stukje stuifduinheide, dat door afplaggen uitgebreid is. (Foto: Roel Diepstraten)

Deze soorten waren karakteristiek voor het oorspronkelijke, gevarieerde Kempische heidelandschap. Nardus & Limosa duurt zes jaar en wordt gefinancierd uit het Europese subsidieprogramma LIFE. Ook de provincie Noord-Brabant draagt financieel bij. In het project is ruimte voor onderzoek naar en kennisopbouw over het herstel van heischraal grasland in combinatie met weidevogelbeheer. De kennis wordt gedeeld met andere partners in het Natura 2000-netwerk uit heel Europa.

www.brabantslandschap.nl/nardusenlimosa

Dianne Renders
Communicatiemedewerker